

DEMANDS VII, VIII & IX.

Mr. S. Sundararajan : I rise to move that Government be granted a sum of Rs. 1,96,500 under Demand VII—General Administration, Financial Secretariat and Accountant-General's Office.

Mr. M. Govinda Pillai : I rise to move that Government be granted a sum of Rs. 66,600 under Demand VIII—Scientific and Miscellaneous Departments—H. Census.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : I rise to move that Government be granted a sum of Rs. 48,600 under Demand IX—General Administration—E. Legislative Bodies.

Mr. Kallur Narayana Pillai : ഈ ഡിമാൻറിനെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നതോടുകൂടി ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഭൂഷ്ടിയിൽ ഏതാനും ചില സംഗതികൾ കൊണ്ടുവരണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണറുടെ പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ സംബന്ധിച്ചാണ് എനിക്കു പ്രസ്താവിക്കാനുള്ളത്. പരിഷ്കാവിജയികളായ ആളുകൾ അവരുടെ അപേക്ഷ പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണർക്ക് അയച്ചുകഴിഞ്ഞു വളരെക്കാലമായിട്ടും അവർക്ക് ആക്ടീവ് സർവീസ് പോലും കിട്ടാതെ ഏജൻസി കഴിഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ട്. അടുത്ത കാലത്തു അപേക്ഷ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഏജൻസി നീങ്ങുന്നതല്ല എന്ന് ഒരു വ്യവസ്ഥ ഉള്ളതായി കാണുന്നു. അപേക്ഷകന്മാർക്കെല്ലാം ഏജൻസി നീങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ജോലി കൊടുക്കാൻ സൗകര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് പേർ രജിസ്റ്റർ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഏജൻസി നീങ്ങണമെന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കേണ്ടതാണ്.

പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണറുടെ പ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച് വേറൊരു പരാതിയുള്ളത് ഷാട്ട് വേക്കൻസീസ് വരുമ്പോൾ ഉള്ള നിയമനത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള നിയമനങ്ങൾ അവിടെ തയ്യാറാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള ലിസ്റ്റിൽനിന്നാണ് നടത്തുന്നത്. ഈ ലിസ്റ്റിനെ ആദ്യത്തെ പേരുകാരൻ ആഡർ കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അത് അഞ്ചലിൽ പോകാതെ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാളുടെ അടുത്ത സ്ഥാനത്തിലുള്ളവനെ ഇതിലേക്ക് നിയമിക്കുന്നു. അത് ഒരു വലിയ അനീതിയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള അനീതികൾ ആഫീസിൽ നടക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണർ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥ ചെയ്യണം.

മൂന്നാമതായി എനിക്കു പറയാനുള്ളത് പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണറെ കാണുന്നതിനുള്ള വിഷമത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. മറക്ക

350 THE TRAVANCORE SRI CHITRA STATE COUNCIL [12th AUGUST 1940

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

ടയും മുട്ടുപടവും വലിച്ചെറിഞ്ഞ് പർദാരിതി വെടിഞ്ഞ് അന്തർജനങ്ങൾ പോലും വെളിയിൽ നടക്കുമ്പോൾ ഇന്നത്തെ പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണർ മറക്കുവിട്ടിട്ടു തന്നെ ആരും കാണരുത് എന്നുള്ള നിലയിൽ കഴിച്ചുവരുന്നതായി കാണുന്നു.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi : Is the honourable member aware of the duties of the Public Service Commissioner.

Dr. H. Parameswaran : A matter for personal explanation, Sir. The only exclusion is for people who come on behalf of the candidates. The candidates are themselves at perfect liberty to see the Commissioner at any time in his office.

Mr. Kallur Narayana Pillai : അന്തർജനങ്ങൾ തന്നെ തങ്ങളുടെ ശരീരം മറക്കുന്നത് അത്ര ആളുകൾ തങ്ങളെ കാണാതിരിക്കാനായിട്ടാണെങ്കിലും മറക്കുകയുടേയും മുട്ടുപടത്തിന്റേയും മുകളിൽ കൂടി അവരുടെ കണ്ണുകൾ മറയ്ക്കുവരിൽ എത്താറുണ്ട്. ഇവിടെ ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാരെ പോലും കണ്ട് കാരുങ്ങൾ പറയാം. ആരെങ്കിലും കണ്ടു സംസാരിച്ചാൽ നീതിന്യായത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചുപോകത്തക്ക ഒരു മനഃസ്ഥിതിയെ പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണർക്ക് ഉള്ളു എന്ന് അദ്ദേഹം ആരേയും കാണാൻ അനുവദിക്കാത്തതിൽനിന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. ആരു കണ്ട് എന്തുകാരും പറഞ്ഞാലും നീതിന്യായത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള മനഃസ്ഥിതിയും ധൈര്യവും സ്ഥൈര്യവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi : May I ask the member of what the standard of conduct of the Secretary of the Stores Purchase Committee is?

Mr. Kallur Narayana Pillai : അതാണിനി പ്രസ്താവിക്കാൻ പോകുന്നത്. അർജുനാരിശ്വരപ്രതിഷ്ഠയുള്ള ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്. അവിടെ ചെന്നാൽ ശിവനെ വിടയാണു്, പാർവതി എവിടെയാണു് എന്ന് കണ്ടുപിടിച്ച് തൊഴാൻ വളരെ വിഷമിക്കും. അതുപോലെ ഇദ്ദേഹം മൂന്നു ജോലിക്കാണിവിടെ വഹിക്കുന്നത്. കൺട്രോളർ ആഫ് സ്റ്റേഷനറി ആൻഡ് പ്രിൻറിങ്ങ്, എക്സൈസ് സെക്രട്ടറി ആഫ് സ്റ്റോഴ്സ് പച്ചേസ് കമ്മിറ്റി, സിക്രട്ടറി ഇൻ ചാർജ് ആഫ് ദി പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണർ ഇവയാണു്. ഈ മൂന്നു കൂടി ഒരു ശരീരത്തിലാണു് ലയിച്ചു റിക്കുന്നത്. ഇതിൽ മൂന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം ശരീരം ഞങ്ങൾക്ക് കാണാൻ കഴിയും. എന്നാൽ പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണറുടെ ജോലി ചെയ്യുന്ന മൂന്നിലൊരഭാഗം മാത്രം ഞങ്ങൾക്ക്

കാണാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ട് ആരു കണ്ടാലും നീതിന്യായത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിക്കാതെ പ്രകൃതവസ്ഥയുള്ള സ്ഥിരതയും മനുഷ്യകൃത്യവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കൊള്ളാം.

മലയാളഭാഷക്ക് ഉള്ള സ്ഥാനം വളരെ കുറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. ദേവ സ്വം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ പോലും ഇംഗ്ലീഷിൽ മാത്രമേ എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്താവൂ എന്നു വന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രീകാരുക്കാരന്മാർക്ക് അയക്കുന്ന എഴുത്തുകൾ പോലും ഇംഗ്ലീഷിലാണ്. അതെല്ലാം മലയാളത്തിൽ തന്നെ ആക്കണം. നാം ആരുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല.

മലയാളഭാഷ ശരിയായി ഉച്ചരിക്കാൻ കഴിയാത്ത ചിലർ ചില അബദ്ധമായ ഉച്ചാരണങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ ഇന്ന് മലയാളത്തിൽ പകർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നു. 'തിരുവിതാംകോട്ട്' എന്ന എത്രയോ അത്ഭുതമായ പദത്തിനെ 'ടാവൻകൂർ' എന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ 'തിരുവനന്തപുരം' 'ടിവാൻടം' ആയും 'കന്യാകുമാരി' 'കേപ്പ് കാമറിൻ' ആയും ആംഗീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നുള്ളത് 'ക്രാങ്ങന്തൂർ' എന്നായതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും കൊടുങ്ങല്ലൂരേക്കുള്ള ലററർ ചെയ്ക്കന്തൂരേക്കു വരുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ 'ആര്യചമൊഴി' 'ആറാൻചമൊഴി' ആയതുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും അത് ആറൻമുളയാണെന്ന് തെറ്ററിദ്ധരിക്കാറുണ്ട്. ഈ തെറ്റുകൾ അനേകം കാലം കഴിയുമ്പോൾ ചരിത്രാനുസ്മരകമാക്കി വിചിത്രമായ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള ദേശീയപദത്തിൽ തന്നെ ഉച്ചരിക്കുകയല്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷിൽ ഉച്ചരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്.

Mr. M. Govindan (Nominated) : ശുപാർശ ഉദ്യോഗലബ്ധിക്കു അയോഗ്യതയാണെന്ന് ആദ്യമെതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലേ?

Mr. Kallur Narayana Pillai : ശുപാർശ ചെയ്യണമെന്നില്ല, കണ്ട് സംസാരിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ലല്ലോ. (President's bell)

Mr. K. M. Kesavan : Sir, I also support the demand. In supporting the demand I wish to refer to two or three main points.

Much was said here against the extension of service of certain officers. I can support these observations only with certain reservations. If an officer to whom extension is granted is a man of proved merit, honesty and probity and whose meritorious services are absolutely necessary for the welfare of the country, such a distinguished officer may be granted extension. It was also urged here that some contrivance must be found out to stop or minimise

[Mr. K. M. Kesavan.]

pension. Certainly, when we consider the burden with which the State is taxed under this head, something, some arrangement must be found out. But such an arrangement cannot be found out all of a sudden. Some gentlemen might have put in 20 years of service, others 18 years, others 15 years and so on; and if you are going to adopt a measure all of a sudden, certainly some of them will have to suffer much. So in the course of a few years some device should be found out by which this evil, this top-heavy system, might be changed and the financial condition improved thereby.

I did not want to speak in this House on behalf of any particular community, but, owing, as I do, a duty to the community to which I belong, I am constrained to mention at least one point. Sometime back it fell to my lot to speak on behalf of my community about there being no Secretary or Assistant Secretary in the Secretariat. That grievance was redressed by this benevolent Government and I thank them for it. Now I may say that it has fallen again to my lot to complain about another thing. The Ezhavas cannot boast of having even a single Judge at present in the public service. This point Government will kindly consider. There are qualified, efficient young men on the Bar, among Ezhavas, and I hope that Government will redress the grievance of the community as early as practicable.

I have to thank the Government for another thing. That is, this Government have declared the Samadhi Day of His Holiness Sri Narayana Guru Swami as a public holiday, for which act of kindness I have to thank the Government on behalf of my community.

With regard to public holidays in general I have to voice the same difficulty which was explained before you. Sir, by the honourable member Mr. G. Narayana Aiyar. During the last Sankramanam day I was in Haripad and I saw all my Vakil friends, clients, witnesses and others loitering in the verandah of the Cutcherry. The presiding officer happened to be a Hindu and no business could be transacted on that day. So, here is a matter of great inconvenience which will continue to be so unless holidays like this are not declared to be general holidays.

Mr. T. K. Kittan : ഈ വസമുദായത്തിൽ നിന്നും ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജിമാരില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിമാരുണ്ടോ?

Mr. K. M. Kesavan : ഒരിടത്തുമില്ല.

President: Have you finished?

Mr. K. M. Kesavan: No, Sir. Sir, sometime back both the Houses of the Legislature passed a measure regarding recruitment to public service and I do not know whether any steps have been taken by Government to implement it. If they have not passed any final orders on it so far, I would request them to do so and implement the measure as soon as practicable so that complaints of the kind I have pointed out might be put an end to.

Sahib Bahadur M. Sultan Mohiadheen : കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഇൻഫൻറിയിൽ നാലുമുസ്ലീം ഉള്ളതാണ് ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർക്കു പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ തെറിവാണെന്നു കരുതിരിക്കാൻ വേണ്ടി, ഈ രംഗം പട്ടാളക്കാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പഞ്ചാബിൽനിന്നും വരുത്തിയിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമായി ഇൻഫൻറിയിൽ മുസ്ലീം ഉള്ള എട്ടുതട്ടിലും, എന്നുള്ള സംഗതി വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളുന്നു. പക്ഷെ ഇൻഫൻറിയിൽ മുസ്ലീം ഉള്ള എട്ടുതട്ടിലും വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്ന ചീഫ് സെക്രട്ടറി അവർക്കു മറുപടി പറഞ്ഞതിനു ഞാൻ നന്ദി പറഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ഇപ്പോൾ റിക്രൂട്ട്മെന്റു കാലമായതുകൊണ്ട് ഈ നിർദ്ദേശം ഉടൻതന്നെ കൊടുക്കണമെന്ന ഗവണ്മെന്റിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നേരിട്ടുനടത്തുന്ന നിയമനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും നേരിട്ടുനടത്തുന്ന നിയമനങ്ങളിൽ മുസ്ലീം ശരിയായ പ്രാതിനിധ്യം കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഇതിനുള്ള നിയമിക്കപ്പെട്ട മജിസ്ട്രേറ്റന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ യോഗ്യരായ മുസ്ലീം അപേക്ഷകന്മാരുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഒരു മുസ്ലീമിനെപ്പോലും നിയമിച്ചിട്ടില്ല. മേലുള്ള നിയമനങ്ങളിലെങ്കിലും മുസ്ലീം ഉള്ള കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സർ, വളരെക്കാലത്തെ പരാതിക്കുശേഷം ഒരു അസിസ്റ്റൻറു സെക്രട്ടറിയെ സെക്രട്ടറിയേറ്റിൽ നിയമിച്ചുവെങ്കിലും ഇപ്പോൾ ആ അസിസ്റ്റൻറു സെക്രട്ടറിയേയും വെളിയിലയച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ സെക്രട്ടറിയേറ്റിലെ വലിയ തരം ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ മുസ്ലീം ആരും ഇല്ല. എന്നുമാത്രമല്ല, സൂപ്രണ്ടുമാരായിട്ടുപോലും യാതൊരു മുസ്ലീമും ഇല്ല. ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും മുസ്ലീം ഉള്ള ഈ സങ്കടത്തിനു വേണ്ട പരിഹാരമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. പൊതു ഔദ്യോഗിക കൂട്ടത്തിൽ മുസ്ലീം വളരെ പ്രധാനമായ “പ്രൊഫറൻസ്” കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കിട്ടണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയും മദ്രാസിലും ബാംബയിലും ഈ ദിവസം പൊതു ഔദ്യോഗികവുമല്ലെന്ന് ചീഫ് സെക്രട്ടറി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി

[Sahib Bahadur M. Sultan Mohiadheen.]

അറിയുന്നു. ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അവിടെ ഈ ദിവസം പൊതു ഷിഫ്റ്റ് ദിവസമാണെന്നും അതിനെ “മീലാദ് നബി” എന്ന മഹാരാജ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു എന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച കോളേജയും മുസ്ലീക്കൾക്കു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്വേഷ്യൽ ഷിഫ്റ്റ് ദിവസങ്ങളെ കുറച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും “പ്രൊഫററ്റ് സ്കൂൾ” പൊതു ഷിഫ്റ്റ് ദിവസമാക്കിത്തരണമെന്ന അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുന്നു.

Mr. James Fletcher : I desire to bring to the notice of the authorities that there are defalcations in some of our departments. Clerks who are in charge of money misappropriate it without being detected for a long time. We find such cases in the Police Department, in the Electric Department and in the Judicial Department. To prevent such defalcations, it is the duty of the Accountant-General to appoint sufficient number of auditors who will check the accounts in proper time. In certain cases it is found that persons who have defalcated or misappropriated are not in a position to disgorge when they are found out. Many of the officers who were bound to supervise might have retired and only long after their retirement these defalcations are noticed. I request that sufficient alertness and interest be taken to prevent such defalcations occurring hereafter at least.

Secondly, I may bring to the notice of the House the fact that the Accountant-General's office is so crowded that there is no sufficient moving space in the building. The office requires more accommodation or at least a bigger building. Any one who has gone there might have found that clerks and others are huddled together and there is no convenience for quiet work. I would request that something be done as early as possible to make that office more convenient and accommodative.

Mr. T. K. Kittan : സർ, ജനറൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരിടത്തു ൩,൨൩,൦൦൦ രൂപയും, വേറൊരിടത്തു ൧,൯൩,൦൦൦ രൂപയും, മറ്റൊരിടത്തു ൪൮,൩൦൦ രൂപയും കാണുന്നു. മൂന്നുകൂടി കൂട്ടിയാൽ ൫,൪൪,൩൦൦ രൂപ വരുമെന്നു കാണാം. ഇങ്ങിനെ അഞ്ചുലക്ഷമല്ല, അതിൽകൂടുതൽ ലക്ഷംകൂടി ചെലവാക്കിയാലും തരക്കേടില്ല. രാജഭരണം നന്നായിരിക്കണമെന്നേ ജനങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹമുള്ളൂ. ഭരണം ഭരിച്ചുപോകുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ സങ്കടം പറയാറുണ്ട്. ഈ സംഖ്യകളിൽ ൧,൯൩,൦൦൦ രൂപ അനുവദിച്ചുകൂടാ എന്നു ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായം. ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ കണക്കിന്റെ രീതിയുടെ ചില ന്യൂനതകൾകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇപ്രകാരം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

൧൧൧൬-ാമാണ്ടത്തെ ബഡ്ജറ്റു എൻറകയിൽ കിട്ടിയപ്പോൾ അതിൽ വരവെത്ര, ചെലവെത്ര എന്നു ഞാൻ നോക്കി. ഈ സംഗതി ഒന്നും രണ്ടും പേജുകളിൽ കാണാം. ൪-ാമത്തെ പേജു നോക്കിയാൽ ആകെ വരവു ൨,൮൫,൪൦,൦൦൦ രൂപയും ൫-ാമത്തെ പേജു നോക്കിയാൽ ആകെ ചെലവു ൨,൯൩,൭൨,൦൦൦ രൂപയും മിച്ചം ൮,൩൦൦ രൂപയും ആണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ഞാൻ ഉടനെ നോക്കിയത് ബഡ്ജറ്റിന്റെ ൧൫-ം ൧൬-ം പേജുകളാണ്. അവിടെ കാണിക്കുന്നത് ഈ രാജ്യത്തിന്റെ കടം ധന പട്ടികയാകുന്നു. ഈ രണ്ടു കണക്കുകളും വെച്ചു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തെ വരവു ചെലവു കളുടെയും നീക്കിയിരുപ്പിന്റെയും ശരിയായ ഒരു വിവരണം നമുക്കു കിട്ടുന്നതാണ്. എന്നാൽ ൧൫-ം ൧൬-ം പേജുകൾ പരിശോധിച്ചപ്പോഴാണ് എനിക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായത്, വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തതാണ്. ൧൧൩-൧൧൪-൧൧൫ എന്നീ വർഷങ്ങളിലെ ബഡ്ജറ്റ് പസ്സുകളിൽ Assets "മുതൽ" എന്ന വിവരപ്പട്ടികയുടെ അടിഭാഗത്തു ഒരു പ്രത്യേക കരിപ്പു സംഖ്യകൾ കാണിച്ചു എഴുതിച്ചേക്കുക പതിവായിരുന്നു. അതു ഇൻഡ്രാ ഗവണ്മെൻറിൽ നമ്മുടെവക സമ്പാദ്യങ്ങൾ എത്രമാത്രം കിട്ടിപ്പോകുന്നുള്ളതിനെ വിവരമായി കാണിക്കുന്ന ഒരു കണക്കാണ്. അതിൽ മുന്നാണ്ടിലുള്ള ബാക്കി ഇത്ര, തന്നാണ്ടിൽ കൊടുത്തതിത്ര, തന്നാണ്ടിൽ എടുത്തതിത്ര, ആണ്ടുപ്രസാനം ബാക്കി ഇത്ര, എന്ന് ആ കണക്കുനോക്കിയാൽ കാണാൻ കഴിയും. പക്ഷെ, ഈയൊണ്ടിൽ അത് പാടെ വിട്ടിരിക്കുന്നു. വലിയ ഒരു കണക്കാണ്, കോടിരൂപയ്ക്കുമേൽ വരുന്ന ഒരു തുകയാണ്. അതു വിട്ടുപോയതിന്റെ കാര്യം എന്താണെന്നറിഞ്ഞുകൂട: വിവരക്കണക്കു കാണാത്തതുകൊണ്ടു പലക്കും വലിയ പരിഭ്രമമുണ്ട്.

President: I suppose hon. member has observed that those items have been left blank there because they have been transferred to another place in the Budget.

Mr. T. K. Kittan : അവിടെ ഈ കാരണം പറഞ്ഞു 'ട്രാൻസ്ഫർ ചെയ്തു' എന്നെഴുതിയിരുന്നെങ്കിൽ ഈ വിഷമത്തിനിടയില്ലായിരുന്നു. ഈ കണക്കുകളിൽ നീക്കിബാക്കി പൂജ്യം എന്നെഴുതിയിരുന്നാലും ഒരു തരക്കേടുമില്ല. കണക്കു സ്പഷ്ടമായിരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷയുള്ളു.

സേവിംഗ്സ് ബാങ്ക് കണക്കിൽ കണ്ട പാശക് അച്ചടിപ്പിശകുകൊണ്ടു വന്നതാണെന്നു പറഞ്ഞു. ചുമതലപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ

[Mr. T. K. Kittan.]

ഈ പ്രത്യേക കണക്കുകളെല്ലാം ശരിയായി വായിച്ചുനോക്കി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള പിശകുകളൊന്നും വരാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേക സൂക്ഷിക്കണം.

ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ മനോഹരത്തു നൂറാംവാക്യത്തിൽ നമ്മുടെ റയിൽവെ സൗത്തിൻഡ്രൻ റയിൽവെ കമ്പനിക്കാർ നടത്തിവരുന്നുവെങ്കിലും ആണ്ടുതോറും നഷ്ടംവരുന്നുവെന്നും കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ ൪ ൦ ൦ ൦ ൦ രൂപ ആ ഇനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിരുന്നു എന്നും, എന്നാൽ ഈയാണ്ടിൽ ഒന്നും കൊള്ളിക്കുന്നില്ലെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നു മനസ്സിലായില്ല. ഇത്ര രൂപ ഈയാണ്ടിൽ നഷ്ടമുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു അവർ എഴുതിച്ചോടിച്ചാൽ ആ തുക കൊടുക്കേണ്ടതോ ?

President : Part of it is due to retrocession of territory and part of it is due to certain negotiations which are pending.

Mr. T. K. Kittan : ബഡ്ജറ്റിന്റെ പൊതുവിമർശനസമയത്തു ഞാൻ ചോദിച്ചിരുന്ന ഒരു ചോദ്യത്തിനു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറി അവർകൾ മറുപടി പറയാതിരുന്നതുകൊണ്ട് വീണ്ടും പറയുകയാണ്, ബുദ്ധ്യൻ അക്കൗണ്ട് എങ്ങനെ ഈ കണക്കിൽ വന്നു എന്നു ഒരു വിവരണം പറഞ്ഞുകേട്ടാൽ കൊള്ളാം.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സർ, ഞാനും ഈ ഗ്രാൻറിനെ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ പൊതുഭരണം മുൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു തുച്ഛീകരമാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ രാജ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമായ അഭിവൃദ്ധി ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഉയർച്ചയിലും തൊഴിലാളികളുടെ രക്ഷയിലുമാണ് നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. ഫിനാൻഷ്യൽ സെക്രട്ടറിയുടെ പ്രസംഗവും ദിവാൻ പ്രസിഡൻറിന്റെ പ്രസ്താവനയും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറലുകൾക്കുമാരുടെ ഉറപ്പുകളും ആലോചിച്ചാൽ സാമാന്യജനങ്ങളുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയും ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിവരുന്ന ഈസംഖ്യ നൽകത്തക്കതാണെന്ന് കാണുന്നുണ്ട്. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തിലും ഇതേ മനഃസ്ഥിതിതന്നെ കാണപ്പെട്ടു; എന്നിരുന്നാലും അവയുടെ പ്രയോഗവിധങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇറങ്ങി വേലചെയ്യുവാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും യഥാർത്ഥമായി അവരെ ഉയർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നു കാണാൻ കഴിയും. ഒരു താലൂക്കിന്റെ അതൃത്തിക്കകത്തുള്ള സ്ഥിതിഗതികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ

ചുമതലപ്പെട്ട തഹശീൽദാർ, താലൂക്കിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ചുറ്റി നടന്ന കർഷികമായോ മറ്റെന്തെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്കുള്ള ആവശ്യങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും അറിയുന്നതിനായി ശ്രമിക്കുന്നില്ല. പുറമ്പോക്ക് കേസുകൾ കണ്ട പിടിക്കുന്നതിലോ, വസ്തുക്കൾ ലേലം ചെയ്യിക്കുന്നതിലോ കാണിക്കുന്ന ശ്രദ്ധ ആ തഹശീൽദാർ ഈ വിഷയങ്ങളിൽ കാണിക്കുന്നില്ല. അവശ സമുദായങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവരുടെ ഇടയിൽ കടന്നു സ്ഥിതിഗതികൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും തൊഴിലാളികളാണ്. ഓരോരോ പ്രസ്ഥാനകളിൽ കർഷകർ നൂറു ശതമാനമാണ്, വ്യവസായികൾ നൂറു ശതമാനമാണ്, തൊഴിലാളികൾ നൂറു ശതമാനമാണ് എന്നെല്ലാം പറയാറുണ്ടെങ്കിലും യാഥാർത്ഥത്തിൽ നാടിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷം ആളുകൾ ഇവിടത്തെ തൊഴിലാളികൾ തന്നെയാണ്. അവരെ ഉന്നമിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശാസ്ത്രീയമായും വ്യാവസ്ഥാപാതമായുമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ സഹായത്തോടും പിൻതുണയോടുകൂടി പിൻതുടരാത്തപക്ഷം യുദ്ധമൂലം വ്യാവസായികമായി വളരെ വൈഷമ്യങ്ങൾ നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവരെ സ്വൈരമാക്കണം നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു ഗവണ്മെന്റുതന്നെ വിഷമിക്കും. അതുകൊണ്ടാകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ, ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ പരസ്പരസഹായത്താൽ തിമ്മൽ വ്യവസായസംബന്ധമായ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിരിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റ്, പട്ടണങ്ങളെ മാത്രം പോഷിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു രാജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയില്ല. തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ തന്നെ, ഗവണ്മെന്റ് വളരെക്കൂടെ ശ്രമിച്ചിട്ടും, ശുചീകരണമില്ലാതെയും മറ്റു തരത്തിലുള്ള നഗരസംവിധാനങ്ങൾ വേണ്ടിടത്തോളമില്ലാതെയും ഉള്ള സ്ഥലങ്ങളുള്ളതായി കാണാം. ആ നിലയ്ക്കു രാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും എത്രയെത്ര സ്ഥലങ്ങളാണ് അഗണ്യമായിത്തള്ളപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നതെന്നു ആർക്കും ഉറപ്പാക്കുവാൻ കഴിയും.

ഇതിനൊക്കെ പണം എവിടെ നിന്നാണ്? പണമില്ലാതെ കാര്യങ്ങൾ എങ്ങനെ സാധിക്കും എന്നൊരു ചോദ്യമുണ്ടാകാം. അനാവശ്യമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ നിറുത്തണം. ഉയർന്ന ശമ്പളക്കാരുടെ ശമ്പളം അല്പം കുറയ്ക്കണം. പബ്ലിക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷണരുദ്യോഗം തന്നെ നിറുത്താമെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. മി. കല്ലൂർ നാരായണപിള്ള ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതും പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിരുന്നതുമായ പബ്ലിക് സർവ്വീസ് കമ്മീഷണരുടെ പ്രസ്താവനയെ ആധാരമാക്കി

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan.]

ക്കിനോക്കുമ്പോൾ യാതൊരാളും ഉദ്യോഗസ്ഥസ്വന്തമായ കാര്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണറെ സമീപിക്കേണ്ടതില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ആദരണീയമായ ആ പ്രസ്താവനയനുസരിച്ചു ഒരു മെഷീൻ എന്നപോലെ സർവീസ് കമ്മീഷണർ ആഫീസ് കാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടന്നുപോകുമെന്നും കാണുന്നു. ശരി; ഉദ്യോഗവിതരണവിഷയത്തിൽ ഉള്ള ന്യൂനതകളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ പ്രക്ഷോഭം ഉണ്ടാക്കിയ അവസരത്തിൽ ഗവണ്മെൻറ് ആ കാര്യംനോക്കി പരാതികൂടാതെ നിവ്വരിക്കുന്നതിന് ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിച്ചു. ഇതിന്റെ നടപ്പിന് ഗവണ്മെൻറ് ഒരു തത്വം സ്വീകരിക്കുകയും പുതിയ മാർഗ്ഗം തുറക്കുകയും ചെയ്തു. അത് ഒരു യന്ത്രപോലെ നിശ്ചിതമാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടി ചരിച്ചുകൊള്ളുമെങ്കിൽ ഓരോ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുക്കും ഈ ജോലി പരാതികൂടാതെ നടത്തുവാൻ കഴിയും. ഇവിടെ പല കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പരാതികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുക്കുമാരെക്കുറിച്ചു ആരും പരാതി പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതുപോലെ യോഗ്യനായ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുക്കുമാരാണ് ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഗവണ്മെൻറ് ശരിയായ ഒരു തത്വം സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, ആ തത്വപ്രകാരം കാര്യങ്ങൾ നടത്തുമെന്നുവരുമ്പോൾ, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളുക്കുമാർ നായമനാധികാരം കൊടുക്കുകമാത്രം ചെയ്താൽ മതി; പബ്ലിക് സർവീസ് കമ്മീഷണരുദ്യോഗം നിറുത്തിക്കളയാവുന്നതാണ്.

അതുപോലെ, ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടി എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയും ശമ്പളം ഒരു ന്യായാശരതമാനം വീതം കുറയ്ക്കണം. ആ നാരസാധനം ലഭിക്കുന്നതിനുപോലും ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വമനസ്സാലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവരുടെ ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും കീഴോട്ടിറങ്ങി ആദർശയോഗ്യമായ ഒരു നില അവലംബിക്കേണ്ടതാണ്. സർ, ദിവാൻജിയുടെ നിലയിൽ അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അടുത്തന്നെ ആദ്യമായി തുറക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു കടമയുണ്ട്. നിയമസഭയുടെ അലവൻസും പടിയും വകയിൽ നമുക്കു കിട്ടുന്ന തുകയും കുറയ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു. ൨൫ ശതമാനമെങ്കിലും വീതം യുദ്ധഫണ്ടിലേക്കോ, അല്ലെങ്കിൽ, ക്ഷാമനവാരണഫണ്ടിലേക്കോ നീക്കിവയ്ക്കണമെന്നും എനിക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. എനിക്കു അതിനുള്ള സന്നദ്ധത ഇവിടെ പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : Sir, certain suggestions have been put forward in the matter of pensions. The Financial Secretary has, in the course of his answers to points raised during the General Discussion of the Budget, stated that our figures compare favourably with those elsewhere. Sir, two suggestions have been made. The first is that the age of superannuation be raised to 60. In view of the large number of qualified unemployed men in this country, it is only after a very careful consideration of the pros and cons, that Government can accept this suggestion.

As regards grant of extensions to officers in Government service, arguments for and against have been advanced. The general rule is that an officer should retire on completing his 55th year. Exemptions to this general rule are very rarely allowed if at all, and when allowed, they are done only in the interests of service and not on personal grounds. For the information of the Hon'ble members I may state, that only in the case of eleven officers, extensions have been granted in the year 1115.

The second suggestion is that no officer should be given a pension exceeding Rs. 250/ Sir, it is not correct to say that an officer drawing a higher salary and one drawing a lower salary can, after retirement, live in the same scale. An officer drawing a higher salary is accustomed to a higher standard of living and comfort and cannot certainly manage with the same amount that would suffice the one who has retired on a much lower salary.

The Hon'ble member Mr. Ismail suggested.....

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai : May I know whether there is a difference actually in the standard of living between a second judge and a High Court Judge?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : I should think there is.

Sir, Mr. Ismail has suggested the institution of Provident Fund. The Dewan-President has already pointed out the inadvisability of introducing the system of Provident Fund in lieu of pensions. The system of giving the pensioners a capitalised value in lieu of pension was tried in Madras; The experiment proved a failure and was given up, as it was found that in the long run, that system was more costly than the system of granting pensions.

Mr. Ismail also referred to my unsympathetic attitude towards Muslims. I can assure my honourable friend, that personally I am as much sympathetic to his community as I am towards any other community in the State. I have got with me a list of those of the Muslim community who were granted certain special concessions in 1115. Since the list is pretty long, I shall read it

[Mr. M. K. Nilakanta Ayar.]

towards the end of my speech as otherwise I shall be taking a pretty long time for the purpose. I am sure that I shall be able to convince the member, that the policy already laid down by the Government that, other things being equal, preference will be given to inadequately represented communities in public service, is being rigidly followed by Government.

Mr. G. Narayana Aiyar and Mr. Sultan Mohiadeen were speaking about holidays. I am afraid Mr. Narayana Aiyar did not hear the observations of the Dewan-President on public holidays when the budget of the Judicial Department was discussed. Had he done so, he would not have raised this question now. The Dewan President has explained the position of Government clearly. With the permission of the House, I shall read relevant portions of the speech ;

" * * If as a matter of fact there are particular difficulties connected with special holidays in this State, Government are prepared to consider some such proposition as the following :
The general holidays are 22 in number. The Hindus have 10 special holidays, the Christians 10 and the Muslims 6. If there can be an arrangement by which the Hindus will be satisfied with 5 out of 10, the Muslims 3 out of 6 and the Christians 5 out of 10, that is to say 13 days, and this is added on to the general holidays, Government will consider it. That will entirely be a matter of adjustment among the communities and the question is open to discussion. If sometimes later I find a general acceptance of that idea—it is for the honourable members to come to an agreement when there will be 30 or 35 general holidays throughout the year, and no special holidays and no question of stopping anybody's work or the advocates not coming or some Munsiff or Judge attending court. This is a matter which I am putting forward for the consideration of the honourable members of this House as well as the other House."

Mr. T. Mahomad Ismail : Supposing the Muslim community agrees for surrendering half the number of their special holidays and the other communities do not agree on that proposition, what will be the procedure, Sir ?

President : Government will take the responsibility and make their own decision.

Mr. T. Mahomad Ismail : Then, we are prepared to give up half the number of our special holidays, Sir.

Mr. Kochikal P. Balakrishnan Tampi : Sir, does one swallow constitute a summer ?

President : Swallows are supposed to be symptomatic of the summer.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : With regard to the suggestion made by Mr. G. Narayana Aiyar for levying of an entertainment tax where cinemas are conducted, I may state that in the City Municipal Bill itself, there is a provision for it. The question of extending the measure to other areas will be considered. In regard to the obscene films, there is a Board of Censor in the State and if such films are brought to the notice of the Board, action will be taken.

Mr. Kuriyppe was complaining that there are no Catholics in the higher ranks of the Secretariat and Mr. Kuruvilla spoke about the non-appointment of a Muslim in the place of Mr. Kasim in the Secretariat. Sir, on more than one occasion I have said that it is not possible to provide for communal representation in every office and in every grade of office. If as suggested by Mr. Kuruvilla, a Muslim has to be appointed in the place of Mr. Kasim, how can communal inequalities be redressed? If a Brahmin has to be put in a Brahmin's vacancy if a Nair has to be put in a Nair vacancy and if an Ezhava is likewise has to be appointed in an Ezhava vacancy how is communal inequality going to be redressed? The suggestion made by the honourable member cuts at the root of the fundamental principle regarding public service recruitment and Government cannot accept it.

Mr. K. K. Kuruvilla : Supposing a proportion of 3 : 1 or 3 : 2 as suggested by the President is fixed, and kept in mind for filling the vacancy, will not such an arrangement redress inequality? In other words, if you have a proportion of the communities and work it out, do not the Government think that there will be greater satisfaction to inadequately represented communities?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : That is exactly what the Government are doing.

Mr. E. K. Kuriyppe : കത്തോലിക്കരിൽ യോഗ്യതയുള്ള ആളുകൾ ഇല്ലെന്നാണോ പറയുന്നത്?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : കത്തോലിക്കകമ്മ്യൂണിറ്റിയിൽ 1000 രൂപ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ അടുത്തകാലത്തു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേറെ ആളുകളെയും അടുത്തകാലത്തു നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi : Sir, may know, in view of the insistent claim for communal representation in the public service, on the good old adage ഉണ്ണും ഉണ്ണേത ശമ്യതേ would Government extend that communal principle in the matter of registry of lands, granting of licenses to different trades and professions so that the communities may understand the hollowness of their claims?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: Then, Sir, I would advert to one other point raised by Mr. Kuruvilla. Suppose there is a vacancy of the first assistant in his school. What will he do? The second assistant will be promoted as the first assistant; the third assistant will be promoted as second assistant the forth assistant, as the third assistant and so on. In the last place we may take a new man. Will he appoint a new recruit from inadequately represented communities, as his first assistant merely for the reason that he belongs to the same community as that of the first assistant? I can't understand what he wants Government to do.

Mr. K. K. Kuruvilla: I may do as the Chief Secretary suggests but I shall see that a proportion is kept at the bottom so that at the top the same proportion may exist.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: That is exactly the policy of Government and that is what the Public Service Recruitment Rules are intended to serve.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi: Sir, my question has not been answered; i. e., in order to avoid the insistent claim for communal representation in the public service, would not Government extend the same principle in the matter of registry of land, granting of licenses to different trades and professions etc. so that the communities may understand the unwisdom of raising such a cry.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: The honourable member may bring forward a resolution and if such a resolution is passed by the House, the matter will be considered by Government.

Sahib Bahadur T. Muhamad Ismail: May I know whether Government are not neglecting the claims of the Muhamadan community in their direct appointments?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: No; Government, in certain cases, are making direct appointments and in doing so the claims of all communities are considered,

Mr. Eswara Pillai was speaking about Village Unions. It is true that Kottarakara, Karthigapally, and two other taluks were omitted last time. I cannot at present explain what the omission was due to. The Division Peishkars were asked to send up a list of places where Village Unions could be successfully worked. In that list, Kottarakara and Karthigapalli were not found and in answer to an interpellation of my friend Mr. Kesavan, I assured the House that next time, when new Unions are started, these un presented taluks will have precedence.

Mr. Eswara Pillai was pointing out that Tahsildars have to attend to multifarious duties and that therefore they are not able to devote proper attention to the Village Unions. Sir, I was myself a Tahsildar and I know what Tahsildars can do. I am sure Mr. Kallur Narayana Pillai will testify to what a Tahsildar can do. In the proper functioning of the Village Unions several Departments have to co-operate; the Medical Department has to co-operate; the Public Health Department has to co-operate; the Land Revenue Department has to co-operate, and the Co-operative Department has also to co-operate. To co-ordinate the activities of the several Departments, it was thought that the Tahsildars should be put in charge of those institutions.

Mr. Kallur Narayana Pillai : താഹസിൽദാർമാർക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾക്കായി കാളനികര സ്ഥാപിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : കാളനികര സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല മറ്റുചില ഏർപ്പാടുകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : Of course, if any particular Tahsildar is found wanting, Government will—

Mr. K. K. Kuruvilla : Does the honourable member expect all the Tahsildars to turn out the same amount of work he was able to do?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : I am coming to that. If and when any Tahsildar is found wanting, Government will take the necessary steps.

There are certain Village Panchayats. But I am sorry to say that these Panchayats were not working properly. It was on that account that Government devised this new arrangement and if this arrangement is also going to fail, certainly Government will have to think of some other arrangement.

Mr. Krishna Pillai was referring to the importation of foreigners and Mr. Balakrishnan Tampi also has referred to it. Sir, in this matter I have nothing more to add than to read out a statement made by you on the 23rd July 1938 regarding the appointment of non-Travancoreans. This is what was said :—

“The last people in the world who should agitate on those lines are the people of Travancore; because Travancore talent, Travancore energy and Travancore enterprise are being used all the world over, and if cries of that kind are heard and redound, it is very likely that we may meet with retaliation from other parts of the world. We may be faced with the query ‘why should we

Vol. XVI.—No. 5.

[Mr. M. K. Nilakanta Aiyar.]

entertain Travancoreans when Travancore is not prepared to tolerate any foreigner?" That is the real danger in local and provincial exclusiveness.

I may make it clear in this connection that it is not the intention or the object of the Government to entertain non-Travancoreans in service unless and to the extent to which it is essential for the development of some Governmental programme or policy. It is certainly not the object of the Government to make Travancore a kind of refuge for people who cannot get employment elsewhere. If experts have to be found for any particular scheme they must be got down from wherever they can be found. That is the policy of this Government. "This policy is being followed."

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi: May I ask the Leader of the House whether there is reciprocity in Madras and Cochin regarding the entertainment of Travancoreans in their service?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: I know that there are a number of Travancoreans in Cochin service.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi: May I inform the member that a Travancorean as such is not entitled to service either in Madras or Cochin?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: As for that matter a Cochinite is also not entitled for entertainment in Travancore.

President: As a matter of fact, there is what is called self-preservation both in Malabar and Madras. There is a certain feeling against the appointment of Malabar persons. That is the fact. But I do not think any definite rule has been passed.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi: May I know from the honourable member whether enquiries are made as to the availability of candidates inside the State or Travancoreans serving outside the State before appointments are made from British Indian Service?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: Whenever a non-Travancorean is appointed, enquiries are made.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi: May I know whether it was done in the case of the Financial Secretary also?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: Yes.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi: Am I to take it that in the matter of the appointment of the Forest Conservator also, Government made such enquiries?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: I do not understand what the member is referring to.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi: If it is a matter of grammar, I shall put the question more plainly. Will

the honourable member be pleased to tell the House, whether Government made enquiries to find out whether there are competent Travancoreans in British Indian service or in other State Service before they made the appointment of a non-Travancorean as the Conservator of Forests?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: No appointment of a non-Travancorean as Conservator has yet been made; no final decision has been arrived at.

Mr. Kallur Narayana Pillai was referring to certain directions issued by the Public Service Commissioner in the matter of registration of candidates. The point is this. As I explained elsewhere, the number of registered candidates for peons, posts amongst Nayars alone is 3368. On an average, you cannot expect to provide for more than 100 persons every year. If registration goes on what are we to do? It will not be possible to give employment for each one of the applicants that comes to the Public Service Commissioner's office. Some kind of elimination has to be made. That is the real difficulty. Government keep an open mind in this matter. It is this problem that has led to the delay in the issue of the final G. O. in regard to the Public Service Recruitment Rules. Of course, any suggestions from the honourable members will be duly considered.

Mr. Kottur Kunjukrishna Pillai: Will the Leader of the House be pleased to make the position more clear? I was not able to follow him.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: There are registers maintained in the Public Service Commissioner's office in regard to every appointment. Now I am referring to the appointment of peons. There are 3368 Nayar applicants who got their names registered for peons' posts. Similarly there may be 1000 Brahmmins; there may be a thousand Catholics. These figures are only hypothetical. The number of vacancies in an year may be 200 and the number of Nayars that could be given appointment as peons will be say only 50 or 60. That means it would take 66 years to provide for all these 3368 applicants with peons' places. Hence some sort of elimination has to be made. That is the real problem now before the Government.

Sahib Bahadur Muhammad Ismail: May I know why the agreed formula by the House was not given effect to?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar: That is what I was explaining. We are trying to solve an other problem. I may assure the honourable members that final orders will be issued very soon; probably within 15 days.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഏജ്ബാർ നീക്കുന്നതിന് അപേക്ഷ രജിസ്റ്റർ ചെയ്താൽ പോരാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഏതു മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടിയാണ് ഏജ്ബാർ നീക്കേണ്ടതെന്നു അറിഞ്ഞാൽ കെ.ജി. ?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : ഏജ്ബാറിനെ സംബന്ധിച്ച് ഏതുവിധത്തിലാണ് വേണ്ടതെന്നുള്ള വിഷയം ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. Short Vacancies-ൽ നിയമിച്ചവർ exemption കൊടുക്കാമെന്ന ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്. Short Vacancy-കളിൽ ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചവർ സ്വാധീനശക്തികൊണ്ടു ലഭിച്ചതായി പറയുന്നവരുമുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റി ഞാൻതന്നെ അനുജ്ഞാഗസ്തമെംബറന്മാരോടു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയം ഇപ്പോഴും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുകയാണ്. മേലാൽ വൈഷ്യമുണ്ടാകാത്ത നിലയിൽ എല്ലാ കമ്മ്യൂണിറ്റിസിനും തുല്യീകരമായ വ്യവസ്ഥയിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥചെയ്യണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. ശരിയായ വ്യവസ്ഥചെയ്യാത്തപക്ഷം അടുത്ത തവണ തന്നെ ഈ സഭയിൽ ഇത് ആലോചനയ്ക്ക് വിഷയമാകും. നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം കഴിഞ്ഞുകൂടാതെ ദീർഘമായി ആലോചിച്ച് തീരുമാനം ചെയ്യണമെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് താമസിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളൂ.

Sahib Bahadur Muhammad Ismail : Do the Government admit that these short vacancies were given to people with influence ?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : അങ്ങനെയുള്ള ഒരു “കമ്പ്ലൈന്റ്” ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഞാൻ അത് ഇവിടെ പറഞ്ഞു എന്നേയുള്ളൂ.

Sir, Mr. Sultan Mohiadeen was complaining about Government not appointing Muslims as Magistrates. Last time, when there were three vacancies and when Government made up their minds to recruit from the bar, applications were invited and the applications from members of the unrepresented communities were considered. There was a Catholic, a Chettiar, a Reddiar, a Muslim, a Thevar and an Asari. All these communities are not properly represented in public service. All the applications were considered and Government appointed a committee to find out the best amongst them. It so happened that the Ezhava, the Catholic and the Chettiar were found the best amongst the applicants and they were selected.

Sahib Bahadur Muhammad Ismail : May I know whether the Muslim candidate satisfied the required minimum qualifications ?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : He is a graduate-in-law.

Sahib Bahadur Muhammad Ismail : What more qualification is necessary?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : Nothing more is necessary.

Sahib Bahadur Muhammad Ismail : Then may I know where was the difficulty in selecting a Muslim?

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : There was no difficulty. All the candidates were from amongst the unrepresented communities. They were examined and we selected the best amongst them.

Now, shall I proceed to read the list, Sir?

President : The honourable member has only 3 minutes more.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : I shall explain the list to the honourable member if he would come to me some time hence.

President : The honourable member is entitled to make his own choice.

Sahib Bahadur Muhammad Ismail : I do not want to hear the list.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : When this very same question was discussed in this House on the other, I do not exactly remember, last year, I referred to the appointments of Mr. Kasim, Mr. Sainuddin, (Tahs). Mr. Sainuddin, (official receiver) Mr. Mohammed (Sub-Registrar).

Sahib Bahadur Muhammad Ismail : I do not want a list. I have seen the list.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi : Is it not for the information of the House that the Government Member reads the list?

President : It would be better to have the list printed and put on the table of the House.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : Yes, Sir. I shall do so. In fact I have got lists relating to all those communities except those of Brahmins, Nairs, Jacobite Christians and those communities which are considered to be sufficiently represented in the Public Service.

Sahib Bahadur Muhammad Ismail : Only if a list of all the communities is given we can know comparatively the merit of each.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : The question was raised only by the member and hence it was that I began to read the lists relating to Muslims.

President : As a matter of fact, I may tell Mr. Ismail that the largest number of petitions received by Government regarding undue partiality shown to certain communities in this matter, is in respect of the Muslims. The number of petitions received is more than 300.

Mr. M. K. Nilakanta Aiyar : Sir, that is all I have to say.

Mr. S. Sundararajan : Sir, Mr. Fletcher raised the question that there have been a number of defalcations for which action should have been taken. The Accountant General's Office has detected cases of defalcations and the inspection work is now reorganised to prevent such defalcations. There are six units for outside audit and they will be able to tackle the entire work in one year. And the number of defalcations has a tendency recently to go down. He has also mentioned another point, that is, want of sufficient accommodation in the Accountant General's Office. I'm thankful to the honourable member for pointing out that. It will be possible for the Government to take action as soon as accommodation is available.

Mr. Kitten pointed out that there were certain omissions in the assets and liabilities statements. Apparently he refers to the additions to and disposals of securities which used to be furnished along with the statement. If he has gone through my budget speech he could have easily understood that the securities have been revalued and as the value in the books is the same as the actual cost of the securities he would have realised that the information is no longer necessary. The details of the transactions would be found under the head Surplus Investments in gilt-edged securities item I on page 15 of the Preliminary Edition of the budget. It is not necessary to give any further list. He has also drawn the attention of Government to the large difference in the totals of assets and liabilities. I have already explained in the course of my remarks on the general discussion of the budget that this is due to the transfer of the assets on reproductive works to the capital account and that it is exhibited as a minus liability in the Government account in the liability statement. As regards the remarks on the bullion account the nomenclature of the head is self explanatory and any further explanation is hardly necessary.

President : Before putting this Demand to the vote of the House, I desire to make a few observations regarding two questions which arose in the course of the debate, *viz.*, representation of unrepresented communities in the Public Service and the importation of foreigners as officers of Government. With regard to the claims of the Muslims for adequate representation in Public Service, Government are fully aware of the loyal services rendered in the past

by that community and of the continuance of such services through many centuries. And I might say that Government are anxious to give them the best possible encouragement. The list that has been prepared by the Chief Secretary to be placed on the table of the House, would indicate that the Muslims have nothing to complain by comparison with other groups of population. It may be of course like other communities, they are entitled to press for their claims and to that extent their claims are justified and they should be given active assistance. But at the same time it must be borne in mind as I indicated a few minutes earlier that there are many communities a list of which the Chief Secretary has referred to—gentlemen belonging to the oil-monger class, the Marava community etc. Suppose a person belonging to one of these communities, let us say the Maravas, was a competitor of a Muslim in the matter of some appointment. Undoubtedly Government will take the Marava who for many years was kept outside such appointments. That is the only way by which Government can proceed. This does not mean that Muslim claims will be ignored.

As to the importation of foreigners there seems to be a certain amount of misconception which I think it is necessary to dispel. It is invariably, and will continue to be the policy of Government not to have a single non-Travancorean unless his presence and services are necessary. When I say that, the full implication has to be borne in mind. If an officer is imported from outside, I desire it should be fully understood, that Government do consider that persons now in service cannot for the present be chosen to fill the place. The Head of the Administration has to use his discretion in this matter. It may be that a little more training on the part of a local officer may enable him to fill the place a year or two later. It may be that a person may have enthusiasm or efficiency or very high academic qualifications. But for the programme which the Government have in view that particular officer may not have sufficient experience. That is the policy of Government. When officers are brought in, if after a period Government are convinced that they have served their purpose, they would have no hesitation in making new arrangements. I do not wish to enter into details. As a matter of fact whenever an officer comes from outside, the procedure adopted is simple. This Government generally enter into correspondence with some other Governments. I would give an instance. We wanted an engineer for the Hydro-Electric Department. We entered into correspondence with a Government in the North who have had conducted such large-scale hydro-electric works. We had informal negotiations with certain States and with the

[President.]

Madras Government. A person who had been in actual charge of similar work was found available and he was appointed. It does not mean that it is a reflection on any member of the Public Works Department in the matter of his capacity. As this State has much to lose by failure and much to gain by success of such a venture, it was necessary to get a man who had actual experience of work. Take, Sir Henry Howard for instance. He was a foreigner but he was considered the best consulting engineer. That this Government was not wrong in the choice, is made clear by the subsequent appointments which he obtained. The Mysore Government appointed him as an Advisor in Hydro-Electric constructions. He is also appointed as Advisor to other Governments and he now gets many times the salary which he drew in actual service.

Now take the Forest Officers. The Government of Travancore come to the conclusion that certain reforms in the Travancore Forest service was necessary to continue the work which was initiated last year or year before the last by Dr. Kamesam. It was therefore necessary to get a person who has been accustomed to that kind of work and who has been exploiting what may be called the forest resources on the very same basis. Therefore Government entered into negotiations with other Governments; and it was on the recommendation of one of the Governments that negotiations are now proceeding, and, as the Chief Secretary has said no final decision has yet been taken. All that I desire to say is that two things, must be emphasised. This Government's policy is not to have a single non-Travancorean in subordinate or superior service if a Travancorean is available for that service. But it may be necessary, in regard to certain programmes and certain works to get outsiders. If those outsiders are got down it means that they have been got in or are being got in only for a period with the object of training local men. It is only in that spirit that recruitments have been made from outside and will be made in the future. That is all I desire to say. By this I do not wish to discourage or to censure those who are in service though for the time being we may consider that the importation of a particular officer for a particular work, is essential. If it is not necessary such importations will not be resorted to.

The question that Rs. 3,26,700 be granted under Demand No. VI General Administration excluding Financial Secretariat, Accountant General's Office and Legislative Bodies, was put and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

DEMAND VIII—SCIENTIFIC AND MISCELLANEOUS DEPARTMENT 371
H. CENSUS.

The question that Rs. 1,96,500 be granted under Demand VII General Administration, Financial Secretariat and Accountant-General's Office, was put and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

DEMAND NO. VIII— SCIENTIFIC AND MISCELLANEOUS
DEPARTMENTS H. CENSUS.

Mr. M. Govinda Pillai : Sir, I move for a grant of Rs. 66,600 under Demand VIII—Scientific and Miscellaneous Departments—Census.

Mr. Kochickal P. Balakrishnan Tampi : Sir, I have to speak one or two words in regard to this Demand for the Census. Sir, there is a section of people who feel aggrieved that they are classified as Varnavas. This community comprises of independent communities, sub-communities and sub-sections who observe in certain cases even distance pollution, touch pollution, etc., among themselves. So, they feel that it would not be well to class them all together under one denomination as Varnavas. The word "Varnava" is the product of the ingenious brain of Mr. Kallur Narayana Pillai. And there was a meeting held by some sections of this community to consider this question which was presided over by the leader of the house, and I trust that the impression formed by him at the meeting will not result in grouping of communities unheard of before.

Mr. M. Govinda Pillai : Sir, these communities are classified not according to the resolutions passed at their meetings. The Census Commissioner is not a propagandist. He goes to a place and asks the people thereabout information as to their community, etc. He has only to record their answer. The option is given to the individual to state the community to which he belongs.

President : The point is do you force these people to be included in a particular community?

Mr. M. Govinda Pillai : Sir, I have already said that the Census Commissioner is not a propagandist.

The question that Government be granted a sum of Rs. 66,600 under Demand VIII—Scientific and Miscellaneous Departments—Census was put and carried.

The Demand was passed and the grant was made.

The question that Government be granted Rs. 48,600 under Demand IX—General Administration—Legislative bodies was put and carried.